

[Gert Petersen]

krisepolitik – som for resten er både social og demokratisk, hvad den nuværende ikke er – når SV-regeringens levetid er afsluttet.

Måske er jeg uretfærdig, måske dømmer jeg forkert, fordi det som sagt var en noget tynd redegørelse, vi fik, og det kan da godt være, at der ligger ting og sager, som vi ikke kender til. Det vil jeg gerne undersøge, og det vil jeg gøre ved at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til en reformlovgivning, der bygger på regeringsredegørelserne af maj 1978 om bolig- og skattepolitikken,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg skal anbefale denne dagsorden til vedtagelse, og jeg formoder, at mange, forhåbentlig alle, i den socialdemokratiske gruppe naturligvis vil stemme for den.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingen.

Ole Olsen (SF):

Denne regering – som vi er lige ved ikke at hilse velkommen, men at acceptere arbejder herindefra – er tilsyneladende kommet til verden rundt omkring et eneste begreb, der hedder indkomstpolitik. Det er indkomstpolitikken, der binder disse partier sammen, og derfor ser vi denne mærkelige konstellation.

Hvad er det så for et begreb, man her opererer med? Ja, økonomer begyndte engang at snakke om indkomstpolitik, det er ikke så forfærdelig mange år siden. Det har mærkværdigvis vist sig, at dette begreb, der var dannet af økonomer, ret hurtigt trængte igennem til politikere, og det må man egentlig beklage, for det er sjældent, man har fundet et så tåget begreb som indkomstpolitikken blandt økonomer. Der er efterhånden også ved at være enighed blandt masser af økonomer rundt omkring i verden om, at det er et dårligt begreb; jeg vil selv sige måske 50 pct. misforståelse og 50 pct. naivitet.

Den væsentligste anklage, vi hører fra socialdemokratiet over for SF, og som går ud på, at SF ikke vil tale realistisk, er jo netop,

at vi ikke accepterer indkomstpolitikken. Det tror pokker, var jeg lige ved at sige, at vi ikke accepterer den, vi kan simpelt hen ikke anerkende den som et rimeligt begreb, og alle ved vel efterhånden, at ordet er kommet til at dække over en lønpolitik, over at holde lønningerne tilbage.

Man fremstiller i reglen tingene på den måde, at man siger, at arbejdernes og også andre lønmodtageres løn er steget for meget. Derfor kommer vi til at mangle konkurrenceevne på verdensmarkedet, og så kommer betalingsbalancevanskelighederne frem. Samtidig, siger man, opstår der for stor efterspørgsel, og så får vi inflation. Skurken her er helt klart arbejderne. Det er arbejds lønningerne, man vil holde igen på og dermed forbedre konkurrenceevnen, og dermed vil man også bedre betalingsbalancen. Men hvad man så vil gøre ved beskæftigelsen, kan der være tvivl om. Nogle siger rent ud og ærligt, at ved dette program får vi dårligere beskæftigelse, nogle, bl. a. den socialdemokratiske ordfører, synes stadig at holde fast ved, at vi kan forbedre beskæftigelsen ved det program, der er lagt frem.

Nu er det sådan, at Industrirådet tidligere har konstateret, at det ikke var lønningerne, at det ikke var arbejderne, der var skurken i dette stykke. Tværtimod sagde Industrirådet, at dér, hvor vi var ringere stillet i forhold til vores konkurrenter, var med hensyn til renten. Nu er det så heldigt, at der lige er gennemført en undersøgelse i OECD netop om konkurrencesituationen rundt omkring, og hvilke faktorer der påvirkede den. Deraf fremgår ganske klart, at lige siden 1963, som undersøgelsen går tilbage til, har lønomkostningerne i Danmark, når man ser på lønomkostningerne pr. stk., udviklet sig gunstigere for industrien og for erhvervslivet, end den har i de lande, vi skal konkurrere med. Derimod er priserne på danske eksportvarer steget mere end vore konkurrenters, dér har vi klart os dårligt i forhold til vores konkurrenter på verdensmarkedet.

Der kan vistnok kun drages én konklusion af denne undersøgelse, og det er, at det må være renteomkostningerne eller andre kapitalomkostninger eller profitterne, der er øget. Jeg skal ikke her kunne afgøre, hvad der spiller den største rolle, men jeg er nødsaget til at spørge den socialdemokratiske venstrefløj og vel alle menige socialdemokratiske